

РЕШЕНИЕ

№ 5850

гр. София, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Станимира Друмева

Полина Величкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4828** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], депозирана чрез адв. Т., срещу Решение от 22. 02. 2021 г., постановено по НАХД № 15554/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 6-ти състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление № 22-006991/ 02. 11. 2020 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева за извършено нарушение на чл. 128а, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон и допуснато нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Иска се отмяна на обжалваното решение.

Ответникът – Директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд - София град, XI касационен състав, като съобрази становищата на страните и доказателствата по делото, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

С обжалваното решение районният съд е потвърдил Наказателно постановление № 22-006991/ 02. 11. 2020 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева за извършено нарушение на чл. 128а, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/.

За да постанови този резултат, районният съд е приел, че в производството по съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяна на наказателното постановление на процесуално основание, като е изложил подробни съображения в тази насока, отхвърляйки доводите на санкционираното дружество за допуснати съществени нарушения в АУАН и НП като неоснователни.

Разглеждайки спора по същество в съответствие с изискванията на чл. 313 и чл. 314 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, след анализ на приобщените по делото писмени и гласни доказателства, съдът е приел за безспорно установено, че санкционираното дружество е осъществило състава на описаното в АУАН и НП административно нарушение по чл. 128, ал. 1 от КТ, тъй като не е предоставило в законоустановения 14-дневен срок на служителката П. И. С. документи, свързани с прекратяване на трудовия ѝ договор – екземпляр от заповедта за прекратяване на трудовия договор, както и справка за дължими суми и обезщетения. Установява се по делото, че заявлението от П. С. с искане за получаване на посочените документи, е депозирано на 9. 07. 2021 г., а едва с писмо изх. № 76/ 14. 08. 2020 г., изпратено на електронната поща на П. С., дружеството е поканило лицето да получи изискуемите книжа.

Районният съд е приел, че по този начин [фирма] е извършило нарушение на чл. 128а, ал. 1 от КТ, съгласно чиято разпоредба по писмено искане на работника или служителя работодателят е длъжен да му издаде и предостави необходимите документи, удостоверяващи факти, свързани с трудовото правоотношение, в 14-дневен срок от искането. Изложил е аргументи за неприложимост на разпоредбата на чл. 415в от КТ, както и е направил извод за законосъобразно налагане на имуществената санкция в нейния минимален размер.

Обжалваното решение е правилно.

Настоящата касационна инстанция напълно споделя установената от районния съд фактическа обстановка и направените от него правни изводи за липса на допуснати съществени нарушения в производството по съставяне на АУАН и издаване на НП, като развитите доводи в обратен смисъл в касационната жалба са неоснователни. Неоснователни са доводите в касационната жалба за допуснати нарушения на процесуалните правила при издаване на НП. Необсъждането на възраженията на дружеството, представени по реда на чл. 44 от ЗАНН, не представлява съществено процесуално нарушение, след като безсъмнено същите са приети като неоснователни с издаването на наказателното постановление. Актът, който подлежи на съдебен контрол, е именно наказателното постановление, в който са изложени ясни и подробни мотиви за извършеното нарушение и наложената санкция, поради което

правото на защита на дружеството не е накърнено по никакъв начин.

Разпоредбата на чл. 128а, ал. 1 от КТ е императивна и задължава работодателя да предостави по писмено искане на работника или служителя необходимите документи, удостоверяващи факти, свързани с трудовото правоотношение, в 14-дневен срок от искането. В конкретния случай по делото липсват каквито и да било доказателства, че в периода от 09. 07. 2020 г. до 14. 08. 2020 г. [фирма] е извършило каквито и да било действия, свързани с изпълнението на посоченото законово задължение. Фактът, че дружеството не е възпрепятствало П. И. да получи документите, не е равнозначен на извършено действие в изпълнение на чл. 128а, ал. 1 от КТ.

Правилен е изводът на районния съд относно законосъобразното налагане на имуществената санкция в нейния минимален размер, посочен в разпоредбата на чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, XI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22. 02. 2021 г., постановено по НАХД № 15554/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 6-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.